

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 2/2019-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. januára 2019 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudcu Ladislava Orosza a sudcu Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť

[REDACTED]

[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],
[REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]

(ďalej len „sťažovatelia 2“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Konanie bolo ústavným súdom vedené pod sp. zn. Rvp 2072/2018.

Ústavný súd uznesením sp. zn. PLs. ÚS 31/2018 zo 14. novembra 2018 spojil sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 2072/2018 a sp. zn. Rvp 2065/2018 (ďalej len „sťažnosť“) na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2065/2018.

Zo sťažností sťažovateľov 1 a sťažovateľov 2 (ďalej spolu aj „sťažovatelia“ alebo aj „žalovaní“), ktoré sú takmer identické (pozn.), a z ich príloh vyplýva, že okresným súdom je vedené napadnuté konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v ktorom sťažovatelia vystupujú v procesnom postavení žalovaných a žalobcom je mesto Prešov, Hlavná 73, Prešov (ďalej len „žalobca“).

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 13 C 141/2005 z 5. júna 2013 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) žalobu žalobcu zamietol a zároveň rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom sp. zn. 6 Co 122/2013 z 11. marca 2014 potvrdil rozsudok okresného súdu s výnimkou

zamietnutia návrhu proti žalovanej v 68. rade – Slovenskej republike, v tejto časti rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Sťažovatelia si v napadnutom konaní podaniami zo 16. apríla 2014 a 17. apríla 2017 uplatnili náhradu trov konania.

K namietanému porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočného priet'ahov po chronologickom opise priebehu napadnutého konania v časti rozhodovania o trovách konania sťažovatelia uvádzajú: „*Ad 1) sťažovatelia uvádzajú, že v namietanom konaní ide už iba o rozhodnutie o trovách konania, pričom konanie vo veci samej je vo vzťahu k sťažovateľom skončené už niekoľko rokov a v konaní už preto nie je teda potrebné riešiť závažné právne ani faktické otázky.*

Ad 2) sťažovatelia uvádzajú, že ich správanie nemalo žiaden vplyv na priet'ahy v konaní, a práve naopak boli to sťažovatelia, ktorí bez meškania reagovali na výzvy súdu a iniciatívne a v čo najkratšom čase pri prekážkach v konaní - pri úmrtiach zo strany žalovaných, súdu predkladali okruhy dedičov, dedičské rozhodnutia, plnomocenstvá ich právnych nástupcov spolu s ich súhlasmi so vstupom do konania. Pričom na druhej strane zákonný sudca mgr. Peter Revický oproti iným senátom Okresného súdu Prešov (v konaniach vedených pod sp. zn. 20 C 281/2004, 16 C 281/2014 a 29 C 13/2017, v ktorých sú účastníkmi týchto konaní tí istí účastníci, ktorí vystupujú v posudzovanej právnej veci na strane žalovaných) vôbec nekoná pričom, a to zdôrazňujeme, že od posledného - zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu v posudzovanej veci (dňa 31.07.2017), už uplynula doba viac ako 15,5 mesiaca. Ako konajú ostatné senáty Okresného súdu Prešov v konaniach s tými istými účastníkmi a ako nekoná zákonný sudca v namietanom konaní vyplýva z odôvodnenia sťažnosti na priet'ahy zo strany žalovaných...

... Ad 3) sťažovatelia uvádzajú, že v danom prípade porušovateľ do dnešného dňa, aj keď odo dňa rozhodnutia vo veci samej (dňa 05.06.2013) už uplynulo viac ako 5 rokov a 4 mesiace a od posledného - zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu v posudzovanej veci (dňa 31.07.2017), už uplynula doba viac ako 15,5 mesiaca, nedokázal rozhodnúť vôbec o ničom na rozdiel od sudcov v konaniach vedených na OS Prešov pod sp. zn. 20 C 281/2004, 16 C 281/2014 a 29 C 13/2017, v ktorých konaniach každý

zo sudcov rozhodol 9 x. Pričom sťažovatelia zdôrazňujú, že vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania je porušovateľ viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle jeho rozhodnutia č. k. 6 Co 254/2016-2268, 6 Co 255/2016 zo dňa 31.07.2017.“

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využili možnosť postupu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) a 15. januára 2016, 6. júla 2016, 3. novembra 2016, 22. júla 2018 a 10. októbra 2018 podali opakovane sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu. Tieto sťažnosti bolo opakovane predsedom okresného súdu vyhodnotené ako neodôvodnene podané.

Na základe už uvedeného sťažovatelia 1 navrhujú, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti vydal nález, ktorým vysloví, že:

„1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Okresný súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 141/2005 porušil základné právo sťažovateľov aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Okresnému súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 141/2005 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

4. Sťažovateľom priznáva primerané finančné zadostučinenie, a to sťažovateľovi v:

1. rade: [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ], sumu vo výške 4.000,- EUR

2. rade: [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ], sumu vo výške 4.000,- EUR

3. rade: [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ], sumu vo výške 4.000,- EUR

4. rade: [REDAKOVANÉ], sumu vo výške 4.000,- EUR

5. rade: [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ], sumu vo výške 4.000,- EUR

6. rade: [REDAKOVANÉ], sumu vo výške 4.000,- EUR

7. rade: [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ], sumu vo výške 4.000,- EUR

8. rade: [REDAKOVANÉ], sumu vo výške 4.000,- EUR

40. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 800,- EUR
41. rade: [REDACTED], sumu vo výške 800,- EUR
42. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 800,- EUR
43. rade: [REDACTED], sumu vo výške 2.800,- EUR
44. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 2.800,- EUR
45. rade: [REDACTED], sumu vo výške 2.800,- EUR
46. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 10.000,- EUR
47. rade: [REDACTED] sumu vo výške 10.000,- EUR

ktoré je Okresný súd Prešov povinný vyplatiť im do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

49. Sťažovatelia si uplatňujú nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia voči porušovateľovi v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi platenie a náhradu trov konania. “

Sťažovatelia 2 v petite sťažnosti navrhujú, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti vydal nález, ktorým vysloví, že:

„1. Sťažnosti sa vyhovuje.

2. Okresný súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 141/2005 porušil základné právo sťažovateľov aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Okresnému súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 141/2005 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

4. Sťažovateľom priznáva primerané finančné zadostučinenie, a to sťažovateľovi v:

1. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
2. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
3. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 1.700,- EUR
4. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 1.700,- EUR
5. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 1.700,- EUR
6. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR

7. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
8. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
9. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
10. rade: [REDACTED], sumu vo výške 2.500,- EUR
11. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 2.500,- EUR
12. rade: [REDACTED], sumu vo výške 2.500,- EUR
13. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EU K
14. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
15. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
16. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
17. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
18. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 4.800,- EUR
19. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
20. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
21. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
22. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
23. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
24. rade: [REDACTED], sumu vo výške 3.600,- EUR
25. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
26. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
27. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 2.500,- EUR
28. rade: [REDACTED], sumu vo výške 2.500,- EUR
29. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
30. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
31. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
32. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
33. rade: [REDACTED] [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
34. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
35. rade: [REDACTED], sumu vo výške 2.500,- EUR
36. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 2.500,- EUR
37. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR

38. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
39. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
40. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
41. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
42. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
43. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
44. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
45. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
46. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
47. rade: [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR
48. rade: [REDACTED], rod. [REDACTED], sumu vo výške 5.000,- EUR

ktoré je Okresný súd Prešov povinný vyplatiť im do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

49. *Sťažovatelia si uplatňujú nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia voči porušovateľovi v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi platenie a náhradu trov konania.*“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovatelia v sťažnosti namietajú, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť iba v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená.

V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo štátneho orgánu. Preto k rešpektovaniu, resp. naplneniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a z jej prílohami a v súlade so zisteniami pri príprave predbežného prerokovania sťažnosti dospel k záveru, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená.

Z obsahu sťažnosti je zjavné, že v čase jej podania ústavnému súdu bolo o merite veci v napadnutom konaní už právoplatne rozhodnuté. Okresný súd dosiaľ právoplatne nerozhodol o trovách konania.

Ústavný súd pri príprave predbežného prerokovania sťažnosti vyzval predsedu okresného súdu na vyjadrenie k sťažnosti so zameraním sa na doterajšie úkony, ktoré okresný súd v predmetnej veci vykonal, ako aj na aktuálny stav konania.

Zo sťažnosti, z jej príloh, ako aj z vyjadrenia predsedu okresného súdu, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 31. decembra 2018, ústavný súd zistil takýto priebeh napadnutého konania v časti rozhodovania o trovách konania:

- 26. mája 2014 vydal okresný súd uznesenie č. k. 13 C 141/2005-1363, ktorým rozhodol o trovách konania tak, že vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1. až 67. rade a 69. až 71. rade a vedľajším účastníkom náhradu trov konania nepriznal,

- 12. júna 2014 a 13. júna 2014 podali sťažovatelia, resp. vtedajší žalovaní proti uvedenému uzneseniu okresného súdu odvolanie,

- 30. septembra 2014 krajský súd uznesením č. k. 6 Co 186/2014-1431 napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil,

- 9. januára 2015 podali sťažovatelia, resp. vtedajší žalovaní proti tomuto uzneseniu krajského súdu dovolanie,

- 1. apríla 2015 bola vec po vykonaní úkonov súvisiacich s dovolaním predložená na rozhodnutie o dovolaní Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“),

- 21. októbra 2015 najvyšší súd uznesením sp. zn. 7 Cdo 409/2015 uvedené uznesenia zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Toto uznesenie bolo so spisom okresnému súdu doručené 3. decembra 2015,

- 8. decembra 2015 bolo súdu doručené podanie JUDr. Michala Fecil'aka, ktorým oznámil, že žalovaná v 39. rade [REDAKOVANÉ] 24. marca 2015 (teda ešte pred predložením veci najvyššiemu súdu) zomrela, a že do konania vstúpili (s poukazom na oznámenie o okruhu dedičov z 12. mája 2015) jej dedičia [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], ktorých zastúpenie prevzal 13. mája 2015,

- 3. marca 2016 v nadväznosti na zrušujúce uznesenie najvyššieho súdu zaslal okresný súd sťažovateľom, resp. vtedajším žalovaným výzvu, aby v súvislosti s možnou náhradou trov konania za zastupovanie advokátom v lehote 10 dní písomne oznámili – aké

výdavky na trovy právneho zastúpenia advokátom (komu, kedy a v akej výške) oni alebo ich právni predchodcovia (ak sú dedičmi pôvodných žalovaných) za úkony právneho zastúpenia v tomto konaní už reálne vynaložili (zaplatili) alebo na úhradu akej odmeny za zastupovanie advokátom sa presne zaviazali, s uvedením advokáta, výšky odmeny, dátumu vzniku ich záväzku a dátumu splatnosti odmeny, a aký konkrétny dopad na ich majetkové pomery a aktuálnu majetkovú situáciu a jej povahu by prípadné nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia malo,

- 14. marca 2016 až 24. marca 2016 na základe tejto výzvy viacerí žalovaní doručili okresnému súdu svoje čiastkové vyjadrenia (spolu viac ako 50 strán listín), väčšina z nich spolu so sťažnosťou na správnosť postupu sudcu, ku ktorým následne v apríli a máji 2016 predložili aj kópie zmlúv o poskytovaní právnych služieb uzavretých s ich advokátmi (spolu viac ako 200 strán listín),

- 14. apríla 2016 vzniesla žalovaná v 1. rade [REDAKOVANÉ] prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Lukáča námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi (ktorú následne upresnila na základe výzvy súdu z 21. apríla 2016 podaním doručeným okresnému súdu 2. mája 2016),

- 21. apríla 2016 spolu s výzvou, kto presne námietku zaujatosti vzniesol, zaslal okresný súd právnym zástupcom sťažovateľov výzvu pre účely ustálenia účastníkov konania, aby v prípade, že v tomto konaní zastupujú aj právnych nástupcov pôvodných žalovaných (iných než označených žalobcom), v lehote 5 dní uviedli rozhodujúce skutočnosti:

- v prípade, ak ide o právnych nástupcov pôvodných účastníkov pokračujúcich v konaní pred právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej; tiež predložili dôkazy o tom, že nehnuteľnosti, ktorých vlastnícke právo bolo predmetom tohto konania, prešli na nich, a

- v prípade, ak ide o právnych nástupcov pôvodných účastníkov pokračujúcich v konaní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; tiež predložili dôkazy o tom, že nárok na náhradu trov konania ich právneho predchodcu prešiel na nich,

- 1. júna 2016 vydal krajský súd uznesenie č. k. 11 NcC 4/2016-1926, ktorým na základe žalovanou v 1. rade vznesenej námietky rozhodol, že Mgr. Peter Revický, sudca okresného súdu, z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčený nie je,

- 30. augusta 2016 vydal okresný súd uznesenie č. k. 13 C 141/2005-1937, ktorým rozhodol o trovách konania tak, že vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1. až 67. rade a 69. až 71. rade žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal,

- 26. septembra 2016 a 27. septembra 2016 podali sťažovatelia, resp. vtedajší žalovaní proti tomuto uzneseniu odvolanie. Žalovaní zastúpení JUDr. Michalom Feciľakom zároveň uviedli, že 3. augusta 2016 zomrel žalovaný v 25. rade [REDAKOVANÉ], a že o okruhu dedičov ešte nebolo rozhodnuté,

- 26. septembra 2016 doručili žalovaní a obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], zastúpení JUDr. Michalom Feciľakom, okresnému súdu k tejto veci aj žiadosť, aby súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaných,

- 6. októbra 2016 vydal okresný súd uznesenie č. k. 13 C 141/2005-1987, ktorým rozhodol tak, že návrh na doplnenie rozhodnutia o trovách konania o rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou [REDAKOVANÉ], zamietol,

- 21. novembra 2016 bola vec po vykonaní úkonov súvisiacich s odvolaním predložená na rozhodnutie o odvolaní krajskému súdu,

- 16. marca 2017 a 20. marca 2017 doručili sťažovatelia, resp. vtedajší žalovaní krajskému súdu do odvolacieho spisu svoje doplňujúce právne vyjadrenia, ktoré krajský súd následne 21. apríla 2017 zasielal protistrane,

- 31. júla 2017 vydal krajský súd uznesenie č. k. 6 Co 254/2016-2268, 6 Co 255/2016, ktorým napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie,

- 5. septembra 2017 žalovaní zastúpení JUDr. Michalom Feciľakom súdu oznámili, že krajský súd nerozhodol o pripustení vstupu právnych nástupcov do konania namiesto žalovaného v 25. rade, a žiadali, aby súd rozhodol o ich pripustení do konania,

- 11. septembra 2017 bolo okresnému súdu zo strany krajského súdu do spisu v tejto veci doručené podanie obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Michalom Feciľakom zo 16. augusta 2017, v ktorom táto spoločnosť žiada odvolací súd o vyjadrenie, či krajský súd rozhodoval aj o uznesení č. k. 13 C 141 /2005-1987 zo 6. októbra 2016,

- 4. januára 2018 žalovaní, zastúpení JUDr. Ladislavom Lukáčom, súdu predložili oznámenie z 29. novembra 2017 o okruhu dedičov po pôvodnom žalovanom v 32. rade [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ktorý zomrel [REDAKOVANÉ],

- 26. januára 2018 zaslal okresný súd JUDr. Ladislavovi Lukáčovi upovedomenie, že pokračovanie v konaní s okruhom iba tzv. potenciálnych dedičov sa javí zatiaľ ako nedostatočné, a z toho dôvodu sa vykonávajú úkony na zistenie konečných výsledkov dedičského konania. Súd zároveň vyzval notára, aby súdu oznámil konečné výsledky dedičského konania po [REDAKOVANÉ], resp. predpokladaný termín jeho ukončenia,

- 2. februára 2018 bola okresnému súdu doručená odpoveď notára [REDAKOVANÉ], podľa ktorej dedičská vec bola 25. januára 2018 právoplatne ukončená. Podľa priloženého uznesenia o dedičstve (výsledkov dedičského konania) po pôvodnom žalovanom v 32. rade [REDAKOVANÉ] nároky, o ktoré v tomto konaní ide, predmetom dedičského konania neboli,

- 22. februára 2018 žalovaní, zastúpení JUDr. Michalom Fecil'akom, predložili súdu oznámenie o tom, že 23. januára 2018 zomrel žalovaný v 53. rade [REDAKOVANÉ], a oznámenie o okruhu dedičov po ňom s návrhom, aby okresný súd v konaní pokračoval s nimi,

- 16. apríla 2018 žalovaní, zastúpení JUDr. Ladislavom Lukáčom, predložili súdu oznámenie o tom, že 12. marca 2018 zomrel žalovaný v 44. rade [REDAKOVANÉ], a oznámenie o okruhu dedičov po ňom s návrhom, aby súd v konaní pokračoval s nimi,

- 30. apríla 2018 žalovaní, zastúpení JUDr. Ladislavom Lukáčom, predložili súdu uznesenie o dedičstve po žalovanom v 44. rade [REDAKOVANÉ],

- 13. júna 2018 žalovaní, zastúpení JUDr. Michalom Fecil'akom, predložili súdu uznesenie o dedičstve po žalovanom v 53. rade [REDAKOVANÉ],

- 12. októbra 2018 vydal okresný súd uznesenie č. k. 13 C 141/2005-2346, ktorým rozhodol výrokmi I až IV tak, že v konaní o nároku na náhradu trov konania pokračuje namiesto doterajších žalovaných v 25., 32., 44. a 53. rade s tam uvedenými potenciálnymi dedičmi ich nárokov na náhradu trov konania, a výrokom V tak, že vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými v 1. až 67. rade a 69. až 71. rade vrátane spoločnosti [REDAKOVANÉ], zúčastnenej na konaní do právoplatného skončenia konania vo veci samej na strane žalovaných žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznáva,

- 21. novembra 2018 podali sťažovatelia, zastúpení JUDr. Michalom Feciľakom, a 23. novembra 2018 sťažovatelia, zastúpení JUDr. Ladislavom Lukáčom, proti tomuto uzneseniu odvolanie a písomným podaním z 3. decembra 2018 doručeným súdu 5. decembra 2018 obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], námietku zaujatosti voči sudcovi Mgr. Petrovi Revickému, vec bola z uvedeného dôvodu predložená na rozhodnutie krajskému súdu.

Z uvedeného chronologického prehľadu vyplýva, že v čase predbežného prerokovania sťažnosti bolo o povinnosti zaplatiť trovy napadnutého konania rozhodované v období 4 rokov a 9 mesiacov (od právoplatnosti meritórneho rozsudku okresného súdu, pozn.) na troch stupňoch súdov v siedmich časových intervaloch, a to v čase od právoplatnosti rozhodnutia v merite veci 23. apríla 2014 do konca júna 2014 na okresnom súde, v čase od predloženia veci odvolaciemu súdu do 1. apríla 2015 na krajskom súde, v čase od 1. apríla 2015 do 3. decembra 2015 na najvyššom súde, v čase od 3. decembra 2015 do 21. novembra 2016 na okresnom súde, od 21. novembra 2016 do konca augusta 2017 na krajskom súde, od septembra 2017 do decembra 2018 na okresnom súde a od predloženia veci odvolaciemu súdu v decembri 2018 do dňa predbežného prerokovania sťažnosti opätovne na krajskom súde.

Sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie veci v primeranej lehote len postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd viazaný petitom sťažností sa s ohľadom na uvedené zameril pri predbežnom prerokovaní sťažností na preskúmanie obdobia konania o náhrade trov v napadnutom konaní pred okresným súdom, kde sa vec z celkového obdobia 4 rokov a 9 mesiacov nachádzala približne 18 mesiacov.

Ústavný súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že pri hodnotení možných prietáhov v postupe okresného súdu pri rozhodovaní o trovách konania konštatuje, že rozhodovanie o trovách konania z hľadiska jeho povahy nemožno považovať za vec, resp. záležitosť podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v pravom slova zmysle, hoci tvorí integrálnu súčasť civilného súdneho konania. Z uvedeného podľa názoru

ústavného súdu tiež vyplýva, že nemožno pripisovať rovnakú dôležitosť z hľadiska poskytovania ochrany pred zbytočnými priet'ahmi pri rozhodovaní o merite veci ako v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania.

Ústavný súd pri s'ťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta s'ťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných priet'ahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v s'ťažnosti s'ťažovateľa nepreukázali v čase podania s'ťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola s'ťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti s'ťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

Na základe skutočností uvedených s'ťažovateľmi v s'ťažnosti a z vyjadrenia predsedu okresného súdu nemožno podľa názoru ústavného súdu vyhodnotiť namietaný postup okresného súdu za taký, ktorý by bolo možné najmä vzhľadom na celkovú dĺžku napadnutého konania kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“, a to aj napriek tomu, že v správaní okresného súdu bol podľa názoru ústavného súdu čiastočne prítomný prvok nesústredenosti a nedostatku efektivity [vrátenie veci najvyšším súdom v dôsledku, že tak okresný súd aj krajský súd zaťažili napadnuté konanie v časti rozhodovania o trovách konania procesnou vadou podľa § 237 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, pozn.], ktorý zapríčinil, že o náhrade trov konania nebolo doteraz právoplatne rozhodnuté.

Ústavný súd prihliadol aj na skutočnosť, že v dôsledku veľkého počtu účastníkov napadnutého konania na strane žalovaných bolo potrebné viacerými procesnými úkonmi upravovať okruh účastníkov, čo objektívne predĺžilo rozhodovanie okresného súdu o trovách konania, ako aj na skutočnosť, že ešte pred podaním s'ťažnosti okresný súd vo veci

náhrady trov konania už opätovne rozhodol, a to uznesením č. k. 13 C 141/2005-2346 z 12. októbra 2018, ktoré nenadobudlo právoplatnosť v dôsledku sťažovateľmi podaných odvolaní, o ktorých v čase predbežného prerokovania sťažnosti rozhoduje krajský súd.

Na tomto základe ústavný súd, vychádzajúc z obsahu sťažností, vyhodnotil, že v napadnutom konaní zatiaľ nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľov, ktorá by zodpovedala ústavno-relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a sťažnosť sťažovateľov po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2019